

159

p

1. W nie-bie ja wła-sność mam, dom o-bie -

ca - ny tam, gdzie smu - tek, bo - leść, łyzy

w ra - dość się zmie - nią mi. Prze - mi - nie

wsze - lki ból, cie - rpie - nie, za - łość, znój.

Po-ko - ju mie - jsce to wła-sno-ścią mą.

p
Wła-sno-ści pię - kna, je-steś ma!

Dla se-rca Tyś ra-do-ścią cna.

p
Ro-złą-ka śmie-rci już smu-cić nie bę-dzie mnie.

p
Rze-sze zba-wio-nych dusz tam cie-szą się.

2. W nadzwyczajnej wyżej tej, 3. Jezus powołał mnie,
w ojczyźnie górnej mej, zgotował miejsce cne,
sławniejsze piękno snadź, przełał swą za mnie krew,
niż mogę je tu znać. przejednał Boży gniew,
Owoce drzewa jej Ducha mi swego dał,
i wody czyste w niej mam w Nim swój wieczny dział.
pięknością zdoła ją A więc za Panem w ślad
wspaniałą swą. podążam rad.
Własności piękna ... Własności piękna ...